

Työharjoittelu Slovakiassa 2007

Marko Niiranen

Lähtötunnelmia Helsingissä

Matkamme alkoi 4.5.2007
Oulusta junalla ja jatkui
Helsingistä lentäen Budapestiin.

Budapest

Kun lähdimme Suomesta
sää oli hyytävän kylmä.
Olikin mukava päästä
lämpimään ja Unkarissa
kevät oli jo pitkällä.
(5.5.2007)

Budapest

Puistosta löytyi lammikko,
jossa oli epämääräisen
väristä vettä.

Junamatka Slovakiaan

Junamatka Budapestista Banska Bystricaan ei vaikuttanut pitkältä kun sitä kartalta katsoi, mutta koko päivähän siinä sitten meni! Onneksi matkustajia oli niin vähä että pystyimme nukkumaan penkeillä suurimman osan ajasta.

Banska Bystrica

Idyllistä maisemaa Banska Bystrican keskusaukiolta. Etualalla on toisen maailmansodan aikainen venäläisille pystytetty muistomerkki. Keskusaukiolla järjestettiin jos jonkinlaisia tapahtumia. Muun muassa juhannuksen aikoihin oli kansantanssiesityksiä. Eräs ryhmä oli Venäjän Karjalasta ja esitti lauluja myös suomeksi. (7.5.2007)

Banska Bystrica

Tällaiset olivat maisemat
asuntolan parvekkeelta.
Kaupunki sijaitsi laaksossa
mäkien ympäröimänä.

Asuntola

Oli ratkiriemukasta kun sain tietää asuvani kahden turkkilaisen kanssa samassa huoneessa. Kaverit olivat onneksi mukavia eikä mitään ongelmia tullut. Asuntola oli ihan hyvä mutta en koskaan tule ymmärtämään näitä suihku-amme-yhdistelmiä.

Banska Bystrica

Tutorimme Michail näytti meille paikkoja ja kävimme esimerkiksi ottamassa tarvittavat valokuvat henkilökortteja varten hänen kanssaan.

Retki Itä-Slovakiassa

Kävimme neljän päivän reissulla Itä-Slovakiassa. Matin, Milanin ja minun lisäksi mukana olivat Eeva-Maria, Martin (Milanin veli), Milan (Milanin kaveri). Pomommekin nimi oli Milan, joten nimi taitaa olla kohtalaisen suosittu. Tässä olemme menossa tippukiviluolaan

Tippukiviluola

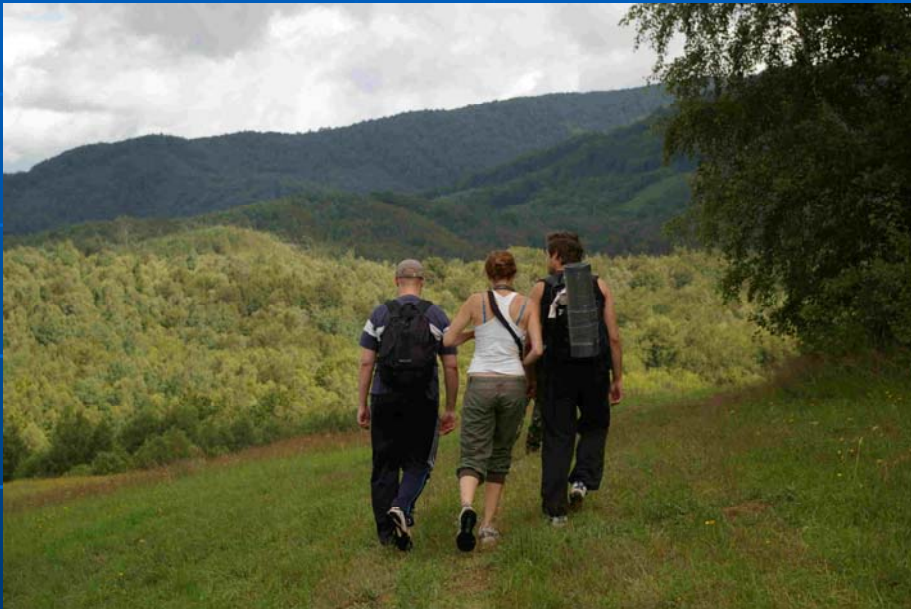
Harmillista oli että opas puhui pelkästään slovakiaa, mutta onneksi meillä oli monta tulkkia. Ihmiset ovat asuneet näissä luolissa joskus kauvan sitten, koska lämpötila on melkolailla vakio ympäri vuoden. Tällä kertaa luolissa ei ollut vettä vähäisistä sademääristä johtuen. Kun vettä on paljon luolassa voi soutaa veneellä. Luolissa asustee lepakoita.

Museo

Toisena kohteena oli kartano, joka toimi museona. Taaskin oppaan kieli oli slovakia, joten paljon jäi ymmärtämättä. Esineitä oli tauluista täytettyihin eläimiin. Esillä oli myös aseita ja haarniskoita. Eräs lähi-idästä tuotu tuoli oli niin monimutkaisesti koristeltu ja yhdestä puusta veistetty, että kuulemma joku vanki tai orja oli tehnyt sitä koko ikänsä.

Mäen valloitus

Matkamme varsinaisena ideana oli käydä kiipeämässä näiden mäkien päälle. Tässä paha-aavistamaton retkikunta on vasta lähdössä.

Mäen valloitus

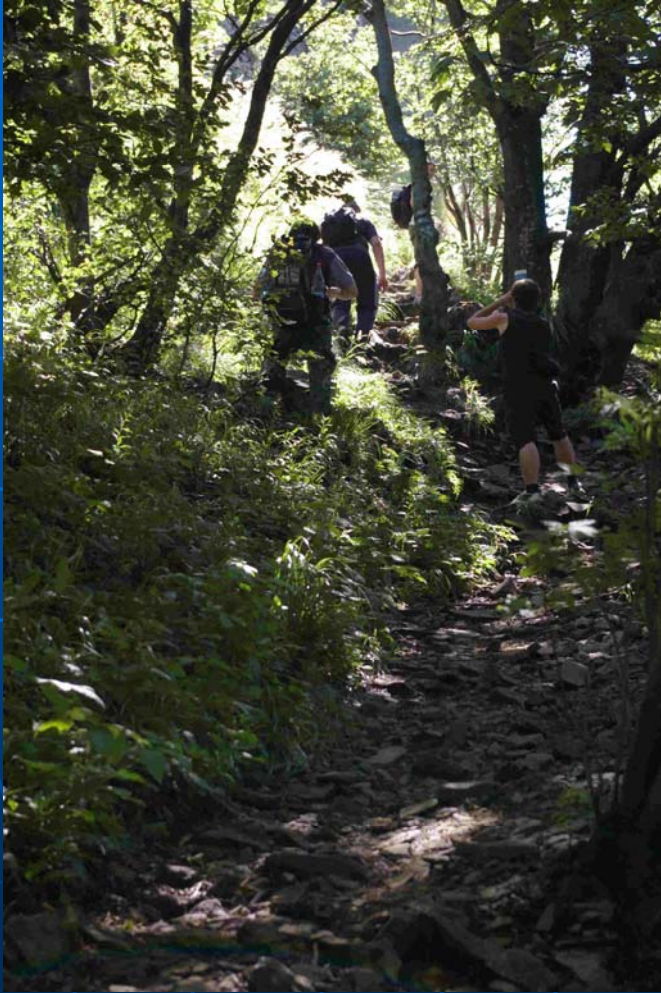

Mäen päältä löytyi mukava yllätys.
Siellä oli tosi paljon mustikoita!

Kuvassa näkyy etäällä kylä,
josta lähdimme liikkeelle.
Maisemat olivat mahtavat ja
tapasimme myös puolalaisia
lapsia.

Tulivuoren valloitus

Edellinen päivä olikin siis vasta lämmittelyä. Olemme nimittäin tässä kiipeämässä vanhan tulivuoren päälle. Jännä homma kiipeämisessä on se, että vaikka nouseminen tuntuu rankalta niin pahinta mielestäni on alastulo. Tuntuu että siinä joutuu käyttämään lihaksia joita ei tule juurikaan käytettyä.

Tulivuoren valloitus

Olipa mahtava päivä kun aurinkokin vielä paistoi. Toinen Milan harrastaa vuorikiipeilyä ja päätti sitten kiivetä jyrkänteeltä alas.

Järvi

Slovakiassa ei ole pahemmin järviä, joten luulenpa että järven rannalle pääseminen vastaa heille samaa kuin suomalaiselle vuorilla kiipeileminen.

Linna

Slovakiassa on paljon linnoja.
Täällä on kuulemma filmattu joku
elokuvakin.

Vuoret

Slovakian vuoret ovat korkeat Tatrat ja matalat Tatrat. Tässä ovat kuvassa ne korkeammat jonnekka emme sitten enää ehtineetkään. Tatra on myös kuorma-auto merkki.

Banska Bystrica

Työkaverillamme Milanilla oli syntymäpäivä ja ostimme hänelle lahjaksi muun muassa tällaisen vaaleanpunahörhelöisen kynän. (31.7.2007)

Käytännön järjestelyissä ennen lähtöä ei ollut muita ongelmia kuin tiedon saanti siitä toteutuuko matka vai ei. Siltikin kaikki sujui mukavasti.

Perillä järjestelyt toimivat ja saimme heti kontakteja opiskelijoihin. Asunto-olot eivät tietenkään olleet ihan Suomen tasoa, mutta hintakin oli sen mukainen.

Yritys jonne menimme työskentelemään oli pieni tietotekniikkayritys. Aluksi meitä pyydettiin esittämään aikaisempia ohjelmointitöitä joita olimme tehneet. Seuraavaksi testattiin osaamisen tasoa itsenäisen työn avulla. Meille esitettiin olio-ohjelmoinnin periaatteita ja laadittiin suunnitelmia projektien läpivienniksi. Lopulta projektien eteneminen oli lähinnä kiinni omasta aktiivisuudesta.

Ensimmäiset harjoitusprojektit olivat helpompia kuin varsinainen projekti ja kaikki olivat riittävän haastavia.

Kulttuurimuutos ei ollut mitenkään erityisen suuri. Suurimman osan vapaa-ajasta vietin samoin kuin olisin Suomessakin viettänyt. Suomeen palaaminen oli kyllä sitten kuitenkin aivan mahtavaa.

Reissulla oppi taas arvostamaan Suomea. Ehkä oudointa oli nähdä oikeita hökkelilyliä joissa asui romaneja. Harjoittelu ja koko ulkomailla vietetty aika olivat mielestäni erittäin tärkeitä sosiaalisten ja ammatillisten taitojen kehittämisessä. Englannin puhumiseen tuli lisää varmuutta vaikka se on aika luontevaa aikaisemminkin ollut.